

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU
Gundulićeva 27, Split

Povrv 104/26-8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Općinski sud u Splitu, po sucu ovog suda Sandi Petričić, u pravnoj stvari tužitelja **A1 HRVATSKA d.o.o. ZAGREB**, OIB 29524210204, Vrtni put 1, zastupanog po pun. Ermini Abdić Klisović, odv. u Zagrebu protiv tuženika **INCLUDE d.o.o. SOLIN**, OIB: 87239495136, Ulica Don Frane Bulića 183 A, **radi isplate**, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 27. svibnja 2026. g. u prisutnosti zamjenice pun. tužitelja i odsutnosti uredno pozvanog tuženika, dana 10. srpnja 2026. g.,

p r e s u d i o j e :

I.Održava se na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi broj Ovr-26046/25 od 22. listopada 2025. g. u dijelu kojim je tuženiku u roku od 15 dana naloženo isplatiti tužitelju ukupan iznos od 5.876,55 EUR sa zateznom kamatom koja na iznos od:

- 418,57 EUR teče od 16. siječnja 2025. g. do isplate,
- 395,17 EUR teče od 16. siječnja 2025. g. do isplate,
- 404,50 EUR teče od 15. veljače 2025. g. do isplate,
- 418,40 EUR teče od 15. veljače 2025. g. do isplate,
- 392,32 EUR teče od 15. ožujka 2025. g. do isplate,
- 100,28 EUR teče od 15. ožujka 2025. g. do isplate,
- 141,25 EUR teče od 16. travnja 2025. g. do isplate,
- 62,66 EUR teče od 16. travnja 2025. g. do isplate,
- 42,80 EUR teče od 16. svibnja 2025. g. do isplate i
- 3.500,60 EUR teče od 16. srpnja 2025. g. do isplate,

i to po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena.

II.Ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi broj Ovr-26046/25 od 22. listopada 2025. g. u dijelu kojim je tuženiku u roku od 8 dana naloženo isplatiti tužitelju nastali trošak postupka u visini od 275,00 EUR s pripadajućim kamatama jer je o troškovima postupka trebalo donijeti novu odluku.

r i j e š i o j e :

I.Odbija se tužiteljev prigovor mjesne nenadležnosti ovog suda izjavljen u podnesku od 7. siječnja 2026. g. kao neosnovan.

II.Dužan je tuženik u roku od 15 dana isplatiti tužitelju trošak postupka u iznosu od 742,72 EUR sa zateznom kamatom propisanom zakonom koja teče od 10. srpnja 2026. g. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena.

Obrazloženje

Dana 4. kolovoza 2025. g. vršiteljica dužnosti javnog bilježnika u Splitu Milka Tošić zaprimila je prijedlog za ovrhu radi naplate iznosa od 5.876,55 EUR s pripadajućim zateznim kamatama. Rješenjem o ovrsi koje je donijela vršiteljica dužnosti javnog bilježnika pod brojem Ovr-26046/25 od 22. listopada 2025. g. određena je predložena ovrha. U zakonskom roku tuženik je izjavio prigovor, te je stoga rješenjem ovog suda broj Ovr-26046/25 od 8. prosinca 2025. g. stavljeno izvan snage rješenje o ovrsi u dijelu kojim je određena ovrha uz ukidanje provedenih radnji te odlučeno da će se postupak nastaviti kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

U odgovoru na tužbu odnosno prigovoru protiv rješenja o ovrsi tuženik je naveo da rješenje o ovrsi osporava djelomično i to u dijelu koji se odnosi na račun broj 0000376684072025 u iznosu od 3.500,00 EUR s opisom "prijevremeni raskid ugovora" s dospijecem 15. srpnja 2025. g., te da potraživanja iz ostalih računa priznaje i spreman ih je podmiriti odmah po okončanju postupka. Navedeno je da se nije radilo o novom Ugovoru nego o preseljenju postojeće usluge: tuženik da je koristio telekomunikacijske usluge tužitelja (ranijeg naziva Metronet) od 2017. g., krajem 2023. g. tuženik da je najavio preseljenje u novi poslovni prostor te je zatražio preseljenje postojeće optičke usluge na novu lokaciju, bez promjene brzine ili IP adrese. Radnica tužitelja Lea Gospodnetić da je u email komunikaciji s radnikom tuženika Blažom Boškovićem potvrdila da je na adresi na koju se tuženik seli dostupna brzina i usluga koja je zatražena uz istu IP adresu. Unatoč tome da je tužitelj uvjetovao preseljenje potpisom novog Ugovora na 24 mjeseca iako su svi dotadašnji ugovori istekli te se usluga mogla nastaviti pod istim uvjetima. Tužitelj da je bio u mogućnosti pružiti identičnu uslugu radi čega da je ugovorna obveza iz "novog" Ugovora ništeta. Tužitelj da nije imao pravo naplatiti naknadu zbog navodnog "prijevremenog raskida". Tužitelj da je svjesno iskoristio činjenicu da je tuženiku bilo nužno osigurati kontinuitet rada IT infrastrukture i pristup serverima i što preseljenje nije moglo biti odgođeno, a i činjenicu da je tužitelj bio jedini

operater koji je imao optički priključak na navedenoj lokaciji. Tužitelj da je zloupotrijebio svoj monopolistički položaj i hitnost situacije te prisilio tuženika potpisati novi Ugovor kao uvjet za nastavak pružanja usluge iako za to nije postojao objektivni tehnički ni ugovorni razlog. Kada bi se i uzelo da je novi Ugovor valjan da se naknada radi prijevremenog raskida može naplatiti ili kao iznos preostalih mjesečnih naknada ili kao iznos ostvarenog popusta, ovisno što je za korisnika povoljnije. Tužitelj da je bez ikakvog obračuna izdao račun broj 0000376684072025 u iznosu od 3.500,00 EUR iz kojeg nije vidljiv broj preostalih mjeseci ni iznos eventualno odobrenih popusta pa nije bilo moguće provjeriti što je za tuženika bilo povoljnije.

U postupku su izvedeni dokazi pregledom izvotka iz ovjerenih poslovnih knjiga na dan 4. kolovoza 2025. g., računa broj 0000376684072025 od 30. lipnja 2025. g., email komunikacije dostavljene uz prigovor protiv rješenja o ovrsi-odgovor na tužbu, tumačenja HAKOM-a, računa broj 0000282830022025 od 31. siječnja 2025. g., broj 0000286429032025 od 28. veljače 2025. g., broj 0000324654052025 od 30. travnja 2025. g., broj 0000288462012025 od 31. prosinca 2024. g., Ponude za implementaciju korporativne komunikacijske mreže broj P-1001-152729/2023 od 11. prosinca 2023. g., Obračuna naknade za prijevremeni raskid Ugovora, Zahtjeva za zasnivanje pretplatničkog odnosa za uslugu Biz Centrex od 27. prosinca 2023. g., Obrasca za specifikaciju govorne tarife Biz Centrex, Biz Office, Biz Office Pro, Biz Trunking, Biz IP Trunking od 27. prosinca 2023. g., Zahtjeva za zasnivanje pretplatničkog odnosa za uslugu Biz Internet Pro od 27. prosinca 2023. g., Zahtjeva za priključenje na javnu komunikacijsku mrežu tužitelja za poslovne korisnike usluge kompletne komunikacije od 27. prosinca 2023. g., Okvirnog Ugovora o korištenju usluga tužitelja za krajnje korisnike broj 1072121 od 18. siječnja 2024. g., računa broj 0000282831022025 od 31. siječnja 2025. g., broj 0000286430032025 od 28. veljače 2025. g., broj 0000288463012025 od 31. prosinca 2024. g., broj 0000304337042025 od 31. ožujka 2025. g., broj 0000304336042025 od 31. ožujka 2025. g., Općih uvjeta poslovanja tužitelja u primjeni od 10. ožujka 2023. g., Zahtjeva za produljenje pretplatničkog odnosa od 11. prosinca 2023. g. i Cjenika tužitelja.

Tužitelj je popisao parnični trošak.

Tužbeni zahtjev je u cijelosti osnovan.

Prije ocjene osnovanosti tužbenog zahtjeva bilo je potrebno ocijeniti osnovanost prigovora mjesne nenadležnosti ovog suda koji je u podnesku od 7. siječnja 2026. g. istakao tužitelj navodeći da je u odredbi čl. 17. Općih uvjeta određeno da će se sporovi proizašli iz ugovora o pretplatničkom odnosu, ukoliko se ne riješe mirnim putem, riješiti pred nadležnim sudom u Zagrebu.

Prema odredbi čl. 70. st. 1. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11-pročišćeni tekst, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25, dalje ZPP) ako zakonom nije određena isključiva mjesna nadležnost suda, stranke se mogu sporazumjeti da im u prvom stupnju sudi sud koji nije mjesno nadležan, uz uvjet da je taj sud stvarno nadležan. Prema st. 3. ovog čl. sporazum o mjesnoj nadležnosti važi ako je pismeno sastavljen i ako se tiče određenog spora ili više sporova koji svi proistječu iz određenog pravnog odnosa.

Prema ocjeni ovog suda odredba čl. 17. Općih uvjeta predstavlja sastavni dio unaprijed formuliranog standardnog Ugovora tužitelja, te se ima uzeti da se radi o odredbi o kojoj stranke nisu pregovarale (a tužitelj nije ni tvrdio da se o ovoj odredbi posebno pregovaralo) te tuženik nije mogao utjecati na njeno postojanje u Općim uvjetima i na njezin sadržaj. Osim toga, radi se o odredbi koja uzrokuje, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana u vidu procesnopravne neravnoteže na štetu tuženika s obzirom na prostornu udaljenost između mjesta njegovog sjedišta koje se nalazi na području nadležnosti ovog suda i sjedišta Općim uvjetima određenog suda u Zagrebu gdje se nalazi sjedište tužitelja, jer je time vođenje postupka za tuženika otegotnije i iziskuje veće troškove. Stoga je trebalo zaključiti da se na temelju nepoštene odredbe Općih uvjeta ne može zasnivati nadležnost Općinskog građanskog suda u Zagrebu, kao suda registriranog sjedišta tužitelja. Dakle, odredba Općih uvjeta kojom se za slučaj spora ugovara nadležnost suda u mjestu sjedišta tužitelja je ništetna, pa je zaključak da između stranaka ne postoji valjana prorogacijska klauzula u smislu odredbe čl. 70. ZPP-a, radi čega je prigovor mjesne nenadležnosti ovog suda trebalo ocijeniti neosnovanim i odlučiti kao u izreci rješenja pod točkom I. Takav je i stav sudske prakse u brojnim sličnim predmetima sa sličnom ugovornom odredbom odnosno odredbom Općih uvjeta.

Predmet ovog postupka je zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 5.876,55 EUR s pripadajućim kamatama, koliko tuženik, prema detaljnim navodima tužitelja iz podneska od 7. siječnja 2026. g. (podnesak se nalazi u ranijem broju predmeta Ovr-26046/25), duguje za usluge iz pretplatničkog odnosa s tužiteljem, a prema računima za prosinac 2024. g. i siječanj, veljaču, ožujak, travanj i lipanj 2025. g. koje tuženik nije podmirio.

Iz dostavljene dokumentacije uz navedeni podnesak tužitelja proizlazi da je ugovorni odnos između tužitelja i tuženika u pogledu korištenja usluga nastao sklapanjem Ugovora o korištenju usluga A1 Hrvatska za krajnje korisnike broj 1072121 od 18. siječnja 2024. g. čiji sastavni dio čine: ponuda tužitelja broj P-1001-152729/2023 od 11. prosinca 2023. g., pojedinačni pretplatnički ugovori za pojedinu Uslugu sklopljeni potpisom zahtjeva za zasnivanje pretplatničkog odnosa i Opći uvjeti poslovanja s Cjenikom tužitelja, da mobilna komunikacija šifre pretplatnika 8.23002106 uključuje Paket 1 novi i Paket 2 novi za trinaeset (13) pretplatničkih brojeva, da je Biz Center šifre usluge 5948860, šifre pretplatnička 8.23002106.10 nastao tužiteljevim prihvatom tuženikovog Zahtjeva za zasnivanjem pretplatničkog odnosa od 27. prosinca 2023. g. uz minimalno trajanje 24 mjeseca te da su sastavni dio predmetnih ugovora i Opći uvjeti poslovanja tužitelja, da je Biz Internet Pro šifre usluge 5950812, šifre pretplatnička 8.23002106.10 nastao tužiteljevim prihvatom tuženikovog Zahtjeva za zasnivanjem pretplatničkog odnosa od 27. prosinca 2023. g. uz minimalno trajanje 24 mjeseca te da su sastavni dio predmetnih ugovora Opći uvjeti poslovanja tužitelja.

Nadalje, da je tuženik uslugu htio prebaciti na novu adresu, da je za tu uslugu istekao Ugovor tako da nije postojala obveza plaćanja naknade za prijevremeni raskid, da usluga koju je tuženik koristio više nije bila u ponudi tužitelja tako da nije bilo moguće preseliti staru uslugu na novu adresu, o čemu je tužitelj obavijestio tuženika te je tuženiku poslao ponudu za usluge koje je tužitelj imao u ponudi u tom trenutku, a tuženik je na tu ponudu pristao. Tuženik je mogao zatražiti sklapanje ugovora bez minimalnog obveznog trajanja, ali bi u tom slučaju morao platiti punu cijenu za usluge koje je ugovorio. Suprotno

navodima tuženika iz prigovora, tuženik je sklopio nove ugovore uz obvezno trajanje najmanje 24 mjeseca upravo iz razloga kako bi ostvario pogodnosti u obliku popusta na proizvode i usluge zbog sklapanja ugovora uz minimalno trajanje. Tužitelj je naveo da je svoje obveze iz navedenih ugovora uredno ispunjavao u vidu pružanja ugovorenih telekomunikacijskih usluga, a tuženik da za isporučene usluge nije uredno podmirivao mjesečne račune. Navedeno je da su ugovorni odnosi raskinuti na zahtjev tuženika, što da nije sporno, dakle, krivnjom pretplatnika.

Na ovom mjestu treba navesti da tuženik nije prigovorio valjanosti računa za prosinac 2024. g., siječanj, veljaču, ožujak i travanj 2025. g. niti je tvrdio da je te račune podmirio već, sasvim suprotno, da se radi o valjanim računima koje nije podmirio i koje će podmiriti nakon okončanja postupka. Stoga nije trebalo obrazlagati potraživanja tužitelja iz ovih računa niti se u obrazloženju osvrnati na iznose iz tih računa i datume dospjeća jer potraživanje iz ovih računa nije bilo sporno.

Što se tiče jedinog spornog računa broj 0000376684072025 od 30. lipnja 2025. g. koji glasi na iznos od 3.500,60 EUR s datumom dospjeća 15. srpnjem 2025. g. u opisu računa navedeno je da se radi o naknadi za prijevremeni raskid Ugovora: ŠU 5948880 i ŠU 5950812.

Tužitelj se u podnesku od 7. siječnja 2026. g. pozvao na odredbu čl. 145. st. 13. (pogrešno je navedeno čl. 41. 5.) Zakona o elektroničkim komunikacijama (Narodne novine broj 76/22) prema kojoj se pretplatničkim ugovorom može utvrditi da, ako je pretplatnički ugovor raskinut krivnjom krajnjeg korisnika prije isteka razdoblja obveznog trajanja ugovora, krajnji korisnik mora platiti mjesečnu naknadu za ostatak razdoblja obveznog trajanja ugovora, ili naknadu u visini popusta na proizvode i usluge koje je ostvario ako je plaćanje te naknade povoljnije za krajnjeg korisnika.

Tužitelj je ukazao sudu da je u svim dostavljenim Zahtjevima za zasnivanje pretplatničkog odnosa pod točkom "podaci o trajanju pretplatničkog odnosa" navedeno da se traži zaključenje ugovora s obveznim trajanjem od 24 mjeseca, tako da je jasno da se radi o opciji koju je odabrao tuženik ostvarujući tim izborom popuste na proizvode i usluge tužitelja, koji popusti da nisu bili dostupni u slučaju ugovaranje usluga bez minimalnog trajanja ugovorne obveze.

Prema ocjeni suda radi se o slobodno iskazanoj volji tuženika zaključiti Ugovor s opcijom obveznog trajanja pretplatničkog odnosa. Navode tuženika da je zaključen Ugovor opterećen manama volje, odnosno da je zaključen pod prisilom sud nije ocjenjivao jer tuženik nije ustao tužbom radi poboynosti odnosno tražio poništenje pravnih poslova koje je zaključio s tužiteljem.

Tužitelj je još jednom ponovio da su Ugovori raskinuti krivnjom pretplatnika, što također tuženik nije osporio.

Što se tiče obračunate naknade tužitelj je objasnio da je naknada obračunata u visini popusta na proizvode i usluge te u visini preostalih mjesečnih naknada do isteka obveznog trajanja ugovora, te da je tuženiku fakturiran povoljniji iznos za svaki ugovorni odnos kako je to vidljivo iz Obračuna naknade za prijevremeni raskid Ugovora.

U spis je dostavljen Obračun naknade za prijevremeni raskid Ugovora koji se nalazi na stranici 116 spisa i koji se može pročitati samo u eSpisu povećavanjem formata.

Iz obračuna je vidljivo da je pojedinačno obračunata naknada za dva Ugovora: za ugovaranje usluge Biz Internet Pro i za Biz Centrex, da je za uslugu Biz Internet Pro, broj Ugovora ŠU 5950812 tuženik ostvario popust na usluge u iznosu od 77.879,77 EUR, dok su preostale mjesečne rate do kraja ugovornog odnosa iznosile 3.008,52 EUR i da je za uslugu Biz Centrex, broj Ugovora ŠU 5948860 tuženik ostvario popust na usluge u iznosu od 696,72 EUR, dok su preostale mjesečne rate do kraja ugovornog odnosa iznosile 492,09 EUR.

Stoga je točan navod tužitelja da je tuženiku kao naknada za prijevremeni raskid ugovora obračunata za tuženika povoljnija naknada u iznosu preostalih mjesečnih naknada, a s obzirom da je do kraja obveznog trajanja ugovora bilo ostalo još šest mjeseci i dvadeset jedan dan.

Kako tuženik sudu nije prezentirao dokaz iz kojeg bi proizlazilo da je obvezu po jedinom spornom računu podmirio, a niti je to tvrdio, sud je ocijenio da je trebalo u cijelosti prihvatiti tužbeni zahtjev te tuženika obvezati na isplatu neplaćenog iznosa od ukupno 5.876,55 EUR.

Na iznos duga tužitelj je zatražio i isplatu zatezne kamate propisane zakonom koja na iznose iz računa koji nisu podmireni teče od prvog slijedećeg dana od dana dospijeca računa do isplate, što je sud u cijelosti prihvatio i naveo u izreci ove presude.

Zbog svega navedenog, trebalo je održati na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi broj Ovr-26046/25 od 22. listopada 2025. g. u dijelu kojim je određena obveza tuženiku na isplatu iznosa od 5.876,55 EUR s pripadajućim kamatama i odlučiti kao u izreci ove presude pod točkom I., a budući da je ovaj postupak započeo prijedlogom za ovrhu temeljem vjerodostojne isprave, te je temeljem prigovora ovršenika rješenje o ovrsi ukinuto u dijelu kojim je određena ovrha, a postupak nastavljen kao u povodu prigovora protiv platnog naloga, pa je trebalo, u skladu s odredbom čl. 451. st. 3. ZPP-a odlukom o glavnoj stvari odlučiti da li se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi u cijelosti ili djelomično održava na snazi ili se ukida.

Tužitelj je na dosuđeni iznos glavnice zatražio isplatu zakonske zatezne kamate po stopi koja se u skladu s odredbom čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18 i 126/21), određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, što je sud u cijelosti prihvatio.

Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. ZPP-a, jer je tužitelj u cijelosti uspio u sporu, pa je tuženika trebalo obvezati na naknadu troškova kojima je bio izložen tužitelj.

U skladu sa Zaključcima sa sastanka Vrhovnog suda Republike Hrvatske s predsjednicima građanskih odjela županijskih sudova održanog 2. lipnja 2017. g. u Zagrebu, a prema kojem se presudom kojom se odlučuje o osnovanosti platnog naloga,

platni nalog iz rješenja o ovrsi ne održava na snazi u odnosu na trošak postupka koji se odnosi na donošenje rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave, već se o tom trošku odlučuje presudom kojom se odlučuje o osnovanosti prigovora protiv platnog naloga zajedno s ostalim troškovima nastalim u tom dijelu parničnog postupka, a zatezna kamata na dosuđeni trošak teče od donošenja prvostupanjske presude, sud je ukinuo platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi broj Ovr-26046/25 od 22. listopada 2025. g. u dijelu kojim je tuženiku naloženo u roku od 15 dana isplatiti tužitelju nastali trošak postupka u iznosu od 275,00 kn s pripadajućim kamatama jer je o troškovima postupka trebalo donijeti novu odluku.

Tužitelju je, tako, trebalo priznati trošak sastava prijedloga za ovrhu i podneska od 7. siječnja 2026. g. po 100 bodova (ukupno 200 bodova) i trošak zastupanja na ročištu od 27. svibnja 2026. g. od 50 bodova.

Ukupan broj bodova od 250 trebalo je pomnožiti s vrijednošću boda iz Tbr. 54. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 138/23) te tako dobiti iznos od 500,00 EUR koji je trebalo uvećati za zatraženi PDV, zatraženu javnobilježničku nagradu (12,50 EUR) te zatraženu pristojbu presude (u zatraženom iznosu od 105,22 EUR) i tako dobiti ukupni iznos od 742,72 EUR, koji iznos predstavlja trošak kojem je bio izložen tužitelj u ovom postupku i kako je trebala glasiti odluka o troškovima postupka iz točke II. izreke rješenja.

Naime, prema odredbi čl. 3. Pravilnika o nagradama i naknadi troškova javnih bilježnika u ovršnom postupku (Narodne novine broj 9/21, 18/22 i 154/22), javnom bilježniku u provođenju pojedinog ovršnog postupka za sve radnje u tom postupku pripada jedna nagrada i određuje se prema vrijednosti zahtjeva.

Na dosuđeni iznos parničnog troška tužitelju je trebalo priznati i zatraženu zateznu kamatu propisanu zakonom koja, u skladu s odredbom čl. 151. st. 3. ZPP-a, tužitelju pripada od dana donošenja odluke do isplate, kako je i presuđeno.

U Splitu, 10. srpnja 2026. g.

S U D A C :

SANDI PETRIČIĆ

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude dopuštena je žalba nadležnom županijskom sudu u roku od 15 dana od dana dostave presude. Žalba se podnosi u tri primjerka, a putem ovog suda.

Stranci koja je pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje i stranci koja je uredno obaviještena o tom ročištu na koje nije pristupila, smatra se da je dostava presude obavljena onog dana kad je održano ročište na kojem se presuda objavljuje. Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje smatra se da je dostava presude obavljena danom zaprimanja pisanog otpravka (čl. 335. st. 7., 8., 9. i 11. ZPP-a).

Broj zapisa: **9-3088a-8942a**

Kontrolni broj: **0d30f-4bf9c-207e8**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.